

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä tammikuuta 1997

N:o 1—8

SISÄLLYS

N:o	Sivu
1 Asetus kalastusasetuksen muuttamisesta.....	1
2 Asetus veronkantoasetuksen 12 §:n muuttamisesta.....	3
3 Asetus maataloustuotannon lopettamistuesta.....	4
4 Asetus maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen 1 ja 10 §:n muuttamisesta.....	7
5 Asetus maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta.....	8
6 Valtioneuvoston päätös Suomen tiedepalkinnosta.....	10
7 Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös teknologian kehittämiskeskuksen maksuista.....	11
8 Opetusministeriön päätös valtion elokuvatarkastamon maksullisista suoritteista	12

N:o 1

Asetus

kalastusasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1982 annetun kalastusasetuksen (1116/1982) 1 §:n 2 momentti sekä 3 ja 4 §, sellaisina kuin niistä ovat, 1 §:n 2 momentti asetuksessa 232/1994 ja 4 § asetuksessa 1356/1993,
muutetaan 52 ja 53 §, sellaisina kuin ne ovat mainitussa asetuksessa 1356/1993, sekä lisätään asetukseen uusi 51 a ja 51 b § seuraavasti:

51 a §

Kalastuslain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua viehekalastuskieltoa haetaan kirjallisesti maaseutuelinkeinopiiriltä. Hakemukseen on liitettävä selvitys kiellon hakemisen perusteista ja viehekalastuskieltoalueen rajoista karttaliitteineen.

51 b §

Kalastuslain 8 §:ssä tarkoitettulta viehekalastukselta kalastuslain 11 §:n 2 momentin nojalla kielletyt alueet merkitään kaupunkimaisten taajamien välittömässä läheisyydessä rannalle tai rantaveteen sijoitettavin, selvästi näkyvin kyltein, joissa on keltaiselle pohjalle mustin kirjaimin merkitty sanat: kalastuslain 8 §:ssä säädetty viehekalastus kielletty. Kieltoalueen merkinnän suorittaa maaseutuelinkeinopiiri. Kaikkien viehekalastuskieltoalueiden rajat merkitään karttapiirrookseen, joka pidetään saatavilla maaseutuelinkeinopiirissä.

Maaseutuelinkeinopiiri määrittää kalastuslain 8 §:ssä tarkoitetut lohi- ja siikapitoisten vesistöjen koski- ja virtapaikat ja merkitsee ne maaseutuelinkeinopiirissä nähtävillä oleviin karttoihin. Vilkkaasti liikennöityjen yleisten teiden välittömässä läheisyydessä sijaitsevat lohi- ja siikapitoisten vesistöjen koski- ja virtapaikat merkitään maastoon näkyville paikoille sijoitettavin kyltein.

52 §

Kalastuksenhoitomaksu ja viehekalastusmaksu suoritetaan maa- ja metsätalousministeriön erillisille postisiirtotileille. Todistukseksi kalastuksenhoitomaksun ja viehekalastusmaksun suorittamisesta katsotaan sellainen maksukuitti, josta ilmenee, kenen puolesta maksu on suoritettu. Lyhytaikainen kalastuksenhoitomaksu ja viehekalastusmaksu ovat voimassa seitsemän vuorokautta maksupäivästä tai muusta maksuhetkellä

maksukuittiin erikseen merkitystä päivästä alkaen.

53 §

Kalastuslain 88 §:n 1 momentissa säädetty velvollisuus kalastuksenhoitomaksun suorittamiseen koskee jokaista 18—64 -vuotiasta, joka on välittömästi osallisena pyyntitapahtumaan. Kalastuksenhoitomaksua ei peritä niiltä, jotka ovat pyynnissä mukana ainoastaan apuhenkilöinä osallistumatta pyyntivälineiden käsittelyyn pyyntitapahtuman yhteydessä.

Alle 18-vuotiaan tai 65 vuotta täyttäneen, joka kalastuslain 88 §:n 1 momentin nojalla on oikeutettu harjoittamaan kalan ja ravun pyyntiä kalastuksenhoitomaksua suorittamatta tai kalastuslain 88 §:n 2 momentin nojalla viehekalastusta viehekalastusmaksua suorittamatta, tulee tarvittaessa luotettavasti osoittaa ikänsä.

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 2

Asetus

veronkantoasetuksen 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 1 päivänä joulukuuta 1978 annetun veronkantoasetuksen (903/1978) 12 §, sellaisena kuin se on asetuksessa 224/1993, näin kuuluvaksi:

12 §

Veronkantolain 14 §:n mukaisia veronsaajaryhmien jako-osuuksia vahvistettaessa käytetään perusteena viimeksi toimitettua verotusta. Vahvistamisessa otetaan huomioon ansio- ja pääomatulojen kehitys sekä valtionveron, vakuutetun sairausvakuutusmaksun, kunnallisveron ja kirkollisveron perusteissa tapahtuneet muutokset sekä muut asiaan vaikuttavat muutokset.

Kunnan ja seurakunnan jako-osuuksia vahvistettaessa käytetään perusteena viimeksi toimitettua verotusta. Jako-osuuksia vahvistettaessa otetaan huomioon edellisten vuosien asukasluvun kehitys sekä kunnan tuloveroprosentti ja kirkollisveroäyrin hinta.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 3

A s e t u s**maataloustuotannon lopettamistuesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään maataloustuotannon lopettamistuesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1340/1996) 20 ja 22 §:n nojalla:

Lopettamistuen saamisen edellytykset

1 §

Jos lopettamistuen hakija tai hänen avio- puolisonsa omistaa vain osan maatilasta, tulee maataloustuotannon lopettamistuesta annetun lain (1340/1996), jäljempänä lopettamistukilaki, 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua ennakkotietoa haettaessa luonnoksen luovutuskirjaksi olla myös muiden osaomistajien allekirjoittama.

Luovutuskirjan ja muut lopettamistukilais- sa tarkoitettut asiakirjat allekirjoittaa vajaa- valtaisen puolesta hänen holhoojansa tai uskottu mies siten kuin holhouslaissa (34/1898) säädetään.

2 §

Jos maatilan pellot tai osa niistä luovutaan yhteisesti lopettamistukilain 8 §:ssä tarkoitetuille luovutuksensaajille yhdessä viljel- täväksi, on luovutuksensaajien sitouduttava pitämään pellot jakamattomana omistukses- saan lopettamistukilain edellyttämän si- toumuksen voimassaoloajan. Myös aviopuo- lisoiden, vaikka vain toinen heistä täyttää luovutuksensaajaa koskevat edellytykset, on pidettävä pellot jakamattomana omistukses- saan, jos ne luovutetaan heille yhteisesti.

Lopettamistuen hakeminen

3 §

Lopettamistukea haetaan ja lopettamistuki-

lain 7 ja 9 §:ssä tarkoitettut sitoumukset an- netaan maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hy- väksymällä lomakkeella. Hakemukseen on liitettävä eläkelaitoksen määräämä selvitys.

Lopettamistukihakemus liitteineen on toi- mitettava sen kunnan maaseutuelinkeinovi- ranomaiselle tai sille maaseutuelinkeinopiirille, jonka toimialueella maatila sijaitsee, taikka eläkelaitokselle tai sen valtuuttamalle asiamiehelle.

Jos hakemus on toimitettu maaseutuelin- keinopiirille taikka eläkelaitokselle tai sen asiamiehelle, hakemus on viivytyksettä siir- rettävä asianomaiselle kunnan maaseutuelin- keinoviranomaiselle. Kunnan maaseutuelin- keinoviranomaisen on toimitettava hake- musasiakirjat lausuntoineen lopettamistuen saamisen edellytyksistä eläkelaitokselle.

4 §

Lopettamistukihakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jolloin se on annettu tai postit- se saapunut 3 §:n 2 momentissa mainitulle hakemuksen vastaanottajalle.

Jollei lopettamistuen saaja hänelle määrä- tyssä kohtuullisessa ajassa toimita kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen, maaseutu- elinkeinopiirin tai eläkelaitoksen pyytämää hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavaa li- säselvitystä, katsotaan hakemus tehdyksi vasta silloin, kun selvitys on toimitettu sille, joka sitä on pyytänyt.

Lopettamistuen myöntäminen ja maksaminen

5 §

Eläkelaitoksen on ratkaistava lopettamistukihakemus viivytyksettä saatuaan tarpeelliset selvitykset.

Päätös on lähetettävä asianomaiselle postitse hänen ilmoittamallaan osoitteella tai toimitettava hänelle todisteellisesti tiedoksi. Päätöksestä on annettava tieto asianomaiselle maaseutuelinkeinopiirille ja kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle.

6 §

Lopettamistuki maksetaan kertasuorituksena tai lopettamistukilain 15 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa useampana suorituksena hakijan valitsemaan rahalaitokseen hänen ilmoittamalleen tilille.

7 §

Lopettamistuen saaja on velvollinen ilmoittamaan eläkelaitokselle, jos hän ryhtyy harjoittamaan maataloutta tai luovuttaa maatilalle mahdollisesti jääneen peltoalueen toiselle henkilölle maataloustuotantoon käytettäväksi lopettamistukilain 7 §:n säännösten vastaisesti.

8 §

Eläkelaitos, kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen ja maaseutuelinkeinopiiri voivat tarvittaessa vaatia lopettamistuen saajalta selvityksen siitä, että hän on noudattanut ja noudattaa edelleen lopettamistukilain 7 §:ssä tarkoitettua sitoumusta. Jollei tuensaaja ole toimittanut sanottua selvitystä kohtuullisessa ajassa, eläkelaitos voi päättää, että lopettamistuen maksaminen keskeytetään, kunnes selvitys on toimitettu.

Erinäiset säännökset

9 §

Eläkelautakunnan käsitellessä asiaa, jonka ratkaiseminen olennaisesti riippuu lopettamistukilain tai sen nojalla annettujen säännösten soveltamisesta, tulee saapuvilla olevista jäsenistä ainakin yhden olla maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 18 §:ssä tarkoitettu henkilö.

10 §

Eläkelaitoksen on säilytettävä lopettamis-

tukiasiaan liittyvät asiakirjat ja tiedot siten kuin eläketurvakeskus asianomaisen ministeriön antamien ohjeiden mukaan eläkeasiaan liittyvien asiakirjojen ja tietojen säilyttämisestä tarkemmin määrää.

Edellä 1 momentissa tarkoitettut asiakirjat ja tiedot voidaan kuitenkin alkuperäisten asemasta säilyttää tallennettuina sellaisella eläketurvakeskuksen hyväksymällä menetelmällä, jolla luotettavasti säilytetään alkuperäisten asiakirjojen ja tietojen sisältö. Tällä tavoin tallennettuina niiden katsotaan vastaavan alkuperäisiä, jollei muuta näytetä.

11 §

Asianomainen ministeriö vahvistaa viimeistään kunkin vuoden marraskuun 25 päivänä lopettamistukilain 20 §:n 3 momentissa tarkoitettua ennakon määrän seuraavalle kalenterivuodelle. Viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 25 päivänä ministeriö vahvistaa mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettua lopettamistuesta aiheutuneiden kustannusten määrän edelliseltä kalenterivuodelta ja samalla tarkistaa ennakkoerien määrät vuoden jälkimmäiseltä puoliskolta. Lisäksi ministeriö tarkistaa joulukuulta suoritettavan ennakkoerän määrän viimeistään kunkin vuoden marraskuun 25 päivänä.

Ennakko suoritetaan 12 yhtä suurena kuukausittaisena eränä. Ennakkoa 1 momentin mukaan tarkistettaessa jaetaan kuluneelle ajalle kohdistuva korotus tai vähennys tasan jäljellä oleville ennakkoerille. Ennakon on oltava eläkelaitoksen käytettävissä kunkin kuukauden ensimmäisenä sellaisena arkipäivänä, jona Postipankki Oy kirjaa maksut postisiirtotileille.

Maksetun ennakon ja samalle vuodelle vahvistetun valtion maksettavan määrän erotus otetaan huomioon määrän vahvistamista seuraavan ennakkoerän maksamisen yhteydessä.

Jos kuitenkin joulukuun ennakkoerää 1 momentin mukaan tarkistettaessa ilmenee, että enakkona on jo ennen tarkistusta suoritettu valtion maksettavaksi arvioitua määrää enemmän, on maksetun ennakon ja valtion maksettavaksi arvioidun määrän erotus palautettava valtiolle tarkistusta seuraavan kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä noudattaen vastaavasti, mitä 2 momentissa säädetään.

12 §

Eläkelaitoksen on toimitettava 11 §:n 1

momentissa mainittuja toimenpiteitä varten ministeriölle tämän määräämä selvitys viimeistään toimenpidettä edeltävän kuukauden 20 päivänä.

Ministeriö voi pankkilakon tai muun siihen rinnastettavan syyn vuoksi eläkelaitoksen esityksestä maksaa ennakkoa 11 §:n 2 momentissa tarkoitettusta määräajasta poiketen, jos eläkelaitoksen valmius maksaa lopettamistukilaissa tarkoitettut etuudet muutoin vaarantuisi.

Voimaantulo

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1997.

Edellä 11 §:ssä tarkoitettun ennakon määrän lopettamistukilain voimaantulovuodelle vahvistaa ja ennakkoerän ensimmäiseltä kalenterivuodelta suorittaa asianomainen ministeriö viimeistään kuukauden kuluttua saatuaan eläkelaitokselta 12 §:n 1 momentissa tarkoitettun selvityksen.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 4

Asetus**maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen 1 ja 10 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ohjesäännön sisältävän asetuksen (501/1969) 1 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta ja 3 momentin 3 kohta sekä 10 §:n 1 momentin 1 kohta,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentin 8 ja 9 kohta sekä 10 §:n 1 momentin 1 kohta asetuksessa 1680/1995 ja 1 §:n 3 momentin 3 kohta asetuksessa 1584/1994, sekä
lisätään 1 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainituissa asetuksissa 1584/1994 ja 1680/1995, uusi 10 kohta, seuraavasti:

1 §

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen tehtävänä on huolehtia maatalousyrittäjien sosiaalivakuutusturvasta, ryhmähenkivakuutuksesta, luopumisetuuksista ja lomituspalveluista siinä laajuudessa kuin seuraavissa laeissa ja niiden nojalla säädetään tai määrätään:

8) laki kasvihuonetuotannon ja omenanviljelyn lopettamistuesta (1297/1994);

9) laki maataloustuotannon lopettamistuesta (1340/1996); sekä

10) maatalousyrittäjien lomituspalvelulaki (1231/1996).

Eläkelaitoksen on tehtävä 2 momentin 1 kohdassa tarkoitetut esitykset:

3) luopumiseläkelain, maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain, maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain,

kasvihuonetuotannon ja omenanviljelyn lopettamistuesta annetun lain sekä maataloustuotannon lopettamistuesta annetun lain kehittämiseksi maa- ja metsätalousministeriölle.

10 §

Hallituksen tehtävänä on:

1) päättää eläke- ja työvahinkoturvan, ryhmähenkivakuutuksen, sairausvakuutuslain mukaisen omavastuun korvaamista koskevan toimeentuloturvan sekä luopumisetuusten järjestämistä, vakuuttamisvelvollisuudesta vapauttamista sekä 1 §:n 1 momentin 1—9 kohdassa tarkoitettujen lakien mukaisia etuuksia ja 10 kohdassa tarkoitetun lain mukaisia toimenpiteitä koskevista asioista;

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 5

Asetus

maaseutuelinkeinoasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan 8 päivänä helmikuuta 1991 annetun maaseutuelinkeinoasetuksen (248/1991) 7 §:n 3 momentti ja 12 §, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 94/1996, sekä *lisätään* asetukseen uusi 15 c, 15 d ja 17 a § sekä siitä mainitulla asetuksella 94/1996 kumotun 27 §:n tilalle uusi 27 § seuraavasti:

7 §

Avustusten hakeminen ja myöntäminen

Avustushakemus, joka on toimitettu maaseutuelinkeinopiirille myöhemmin kuin 2 momentissa edellytetään, voidaan ottaa käsiteltäväksi, jos maaseutuelinkeinopiiri erityisistä syistä niin päättää. Avustus voidaan ottaa käsiteltäväksi 2 momentissa säädettyä myöhemmin myös, jos on kysymys maaseutuelinkeinolain 15 a §:ssä tarkoitetusta hankkeesta, joka on aloitettu vuonna 1995 tai 1996.

12 §

Investointien tukimuoto

Maaseutuelinkeinolain 15 ja 15 a §:ssä tarkoitettuun investointiin, jonka hyväksyttävä kokonaiskustannus on enintään 30 000 markkaa, voidaan myöntää vain avustusta.

Asuinympäristön kuntoonpanosta aiheutuviin kustannusarvion tai muun suunnitelman mukaisiin kohtuullisiin kustannuksiin samoin kuin maaseudun perinneympäristön säilyttämiseksi rakennusten ja rakennelmien kor-

jaamiseen ja parantamiseen sekä perinneympäristön säilyttämisessä tarvittaviin alkuinvestointeihin voidaan myöntää vain valtionlainaan tai korkotukilainaan liittyvää tukea.

Tuki myönnetään avustuksena, jos hakijalle on jo vuonna 1995 tai 1996 myönnetty valtionlainaa tai korkotukilainaa investointia varten.

15 c §

Korotettu investointituki

Maaseutuelinkeinolain 15 a §:n 1 momentissa tarkoitettua investointitukea voidaan myöntää:

1) enintään 75 prosenttia navetoiden rakentamisen ja laajentamisen sekä lampoloiden ja vuohinavetoiden rakentamisen, laajentamisen ja peruskorjauksen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista;

2) enintään 60 prosenttia navetoiden peruskorjauksen ja kuivuri-investointien hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista;

3) enintään 50 prosenttia sika- ja siipikarjatalouden tuotantorakennusten rakentamisen ja laajentamisen sekä salaojittamisen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista;

4) enintään 45 prosenttia sikatalouden tuotantorakennusten peruskorjauksen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista ja häkkipöytäkanaloiden muuttamisesta lattiakanaloiksi aiheutuvista hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista; sekä

5) enintään 50 prosenttia hevostalouden, kasvihuonetuotannon, avomaan puutarhatuotannon sekä muiden kuin 1—4 kohdassa tarkoitettujen varsinaiseen maatalouteen kuuluvien investointien hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista.

Muiden kuin neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91 11 artiklassa tarkoitettujen nuorten viljelijöiden tekemien investointien tukitason tulee tukea myönnettäessä olla vähintään 5 prosenttiyksikköä alempi kuin 1 momentissa säädetään.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun kehittämissuunnitelman laatiminen.

15 d §

Nuorten viljelijöiden lisätuki

Myönnettäessä nuorten viljelijöiden lisätukea tilanpidon aloittamiskustannuksina pidetään maatalon hyväksyttävää hankintahintaa tai, jos tilanpito aloitetaan vuokraamalla maatala, kahdelta ensimmäiseltä vuodelta maksettavia vuokria. Aloittamiskustannuksiin voidaan lukea myös maatalon hankintaa tai vuokrausta seuranneen vuoden aikana hankitun maatalousirtaimiston hyväksyttävä hankintahinta sekä ensimmäisenä viljelyskautena tarvittavien siementen ja lannoitteiden hyväksyttävät hankintakustannukset.

Helsingissä 10 päivänä tammikuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

17 a §

Lisämaan hankinnan lainoitus

Lainaa peltolisäalueen tai tuotantorakennuksen hankkimiseen maapohjineen voidaan myöntää maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettua alueen ulkopuolella enintään 80 prosenttia hyväksyttävästä hankintahinnasta.

27 §

Monipuolistamistuki

Maaseutuelinkeinolain 22 §:ssä tarkoitettua tuotannon monipuolistamistukea voidaan myöntää tilalla harjoitettavaan muuhun yritystoimintaan kuin varsinaiseen maatalouden tai erikoismaatalouden harjoittamiseen taikka niistä peräisin olevien tuotteiden jalostamiseen tai muiden Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettujen tuotteiden tuottamiseen tai jalostamiseen.

Tuki voidaan myöntää investointitukena tai käynnistys- tai kehittämisavustuksena taikka niiden yhdistelmänä siten kuin 21 §:n 1—3 momentissa, 22 §:n 1, 3 ja 4 momentissa sekä 23, 24 ja 26 §:ssä säädetään.

Maaseutuelinkeinolain 22 §:n 2 momentissa tarkoitettua koulutusavustusta voidaan myöntää sellaista enintään kahden vuoden ammatillista koulutusta varten, joka on tarpeen 1 momentissa tarkoitettua toimintaa varten.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1997.

N:o 6

Valtioneuvoston päätös**Suomen tiedepalkinnosta**

Annettu Helsingissä 9 päivänä tammikuuta 1997

Valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä päättänyt 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun valtioneuvoston ohjesäännön (1522/1995) 8 §:n 3 kohdan nojalla:

1 §

Tunnustukseksi korkeatasoisesta ja kansainvälisesti erityisen merkittävästä tieteellisestä tutkimuksesta myönnetään Suomessa tutkimustyötä tekeväälle tieteenharjoittajalle Suomen tiedepalkinto. Palkinto voidaan myöntää myös tutkimusryhmälle.

2 §

Suomen tiedepalkinnon myöntää opetusministeriö Suomen Akatemian hallituksen esityksestä.

3 §

Opetusministeriö päättää Suomen tiedepalkinnon suuruudesta talousarvion puitteissa.

Palkinto rahoitetaan tieteen tukemiseen osoitetuista veikkauksen ja raha-arpajaisten voittovaroista.

4 §

Suomen tiedepalkinto myönnetään joka toinen vuosi. Ensimmäisen kerran palkinto myönnetään vuonna 1997.

5 §

Tarkemmat määräykset tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa opetusministeriö.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 9 päivänä tammikuuta 1997

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Ylijohtaja Markku Linna

N:o 7

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös teknologian kehittämiskeskuksen maksuista

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, päättänyt:

1 §

Maksuttomat suoritteet

Valtion maksuperustelain 5 §:ssä tarkoitettuja maksuttomia teknologian kehittämiskeskuksen suoritteita ovat teknologiatiedon levittämiseksi ja siirtämiseksi tuotettavat lehdet ja muu tiedotusaineisto sekä kehittämiskeskuksen palveluja koskevat esitteet ja opaat. Maksuttomia suoritteita ovat lisäksi neuvot, ohjeet ja opastus, jos niistä aiheutuu vain vähäisiä kustannuksia.

Maksuttomia ovat myös tutkimus- ja tuotekehityshankkeiden rahoittamista ja maksatusta koskevat päätökset sekä tutkimus- ja kehittämishankkeisiin ja rahoituspäätösten valmisteluun liittyvä ohjaus ja neuvonta sekä rahoitustoimintaan välittömästi liittyvät palvelut, seminaari- ja koulutustilaisuudet sekä aineisto.

2 §

Maksulliset liiketaloudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoit-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

tuja liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavia suoritteita ovat seuraavat toimeksiantoon perustuvat suoritteet:

- 1) asiantuntija- ja teollisuussihteeripalvelut;
- 2) kehittämiskeskuksen henkilöstön käyttö virkatehtävissä koulutus- ja muissa vastaavissa asiantuntijatehtävissä;
- 3) kehittämiskeskuksen tuottamat ja kustantamat julkaisut, tutkimukset ja selvitykset;
- 4) avoimet seminaari- ja koulutustilaisuudet;
- 5) tietokantojen ja tietojärjestelmien käyttöön perustuvat palvelut;
- 6) kehittämiskeskuksen toimitilojen ja laitteiden käyttö, toimistopalvelut sekä asunton vuokraus; sekä
- 7) valokopiot ja jäljennökset.

3 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja on voimassa vuoden loppuun.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Vanhempi hallitussihteerä Marja-Leena Rinkineva

N:o 8

**Opetusministeriön päätös
valtion elokuvatarkastamon maksullisista suoritteista**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Opetusministeriö on valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka valtion elokuvar-kastamo hinnoittelee liiketaloudellisin perus-tein, ovat:

- 1) luettelot ja muut myyntiin tarkoitettut julkaisut;
- 2) tieto- ja asiantuntijapalvelut;
- 3) valokuva- ja kopiopalvelut sekä
- 4) muut tilauksesta tuotetut suoritteet.

2 §

Valtion elokuvalautakunnan ensimmäisenä muutoksenhakuasteena tekemät päätökset ovat maksuttomia. Maksuttomia ovat myös kansainsäinväliseen yhteistyöhön liittyvä toi-minta, vähäiset tiedottamis-, opastus- ja neu-vontapalvelut sekä poliisin ja tullin oikeu-denhoitoon pyytämä virka-apu. Valtion elo-

kuvatarkastamon arkistoaineiston ja kortisto-jen käyttö elokuvatarkastamon tiloissa on maksutonta itsepalvelua

3 §

Valtion elokuvatarkastamon elokuvista ja video-ohjelmista tekemistä tarkastuspäätök-sistä, jotka perustuvat lakiin elokuvien tar-kastuksen toimittamisesta (300/1965) ja lakiin video- ja muiden kuvaohjelmien tarkastuk-sesta (697/1987), peritään elokuvien sekä video- ja muiden kuvaohjelmien tarkastus-maksujen tarkistamisesta annetun lain (146/1994) säädetyt kiinteät maksut.

4 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1998.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 1996

Ministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Kulttuuriasiainneuvos Kari Poutasuo